

Regering og dens Parti. Der har lydt anerkendende Røster, gaende ud paa at udtrykke Glæde over, at det nuværende Regeringsparti har forladt saa mange af sine tidligere Standpunkter. Der har lydt mandene Ord til Partiet i Retning af, ad hvilke Veje det kan komme frem, og ad hvilke det ikke kan komme frem, og i Spidsen af sit Program har Højre paa ny sat Arbejdet for Gennemførelsen af Københavns Landbefæstning. Man kan da sige sig selv, at fra Højre maatte der komme den skarpe Modstand mod et Forslag om at standse Opførelsen af de to Fløjforter, thi at disse henhøre til Landbefæstningen, kan der ikke være Tvivl om. Højres Delegeretmødes Resolution er Baggrunden for den Afvisning af Lovforslagene, som i Dag skal finde Sted. At Regeringen er nødt til at stille sig saaledes, er ikke forunderligt, thi det er nu ogsaa blevet officielt oplyst ved Højres Delegeretmøde, at den højtærede Indenrigsminister er valgt i et positivt Valgforbund med Højre, „positivt” saaledes forstaaet, at der forud for Valget gik Aftaler om at yde Vederlag i en anden Kreds for de Højrestemmer, som skulde sikre Indenrigsministerens Valg. Efter at Indenrigsministeren har holdt sit Indtog i Tinget her, valgt paa Højres Stemmer, for hvilke der er givet Vederlag andetsteds, er det ikke underligt, at Regeringens hele Opfattelse af Situationen er den, at der skal tages Hensyn til Højre. Højre siger, at disse Forslag ere ikke Overvejelse værd, derfor er Regeringspartiet nødsaget til at sige det samme. Hvis disse Forslag bleve underkastede Udvalgsbehandling her i Tinget, vilde Højre betragte det som et fjendtligt Skridt, og Regeringens hele Politik hviler paa Nødvendigheden af at staa i et venskabeligt Forhold til det Parti, som udgør Flertallet af det andet Ting.

Alligevel er det et Spørgsmaal, om den Fremgangsmaade, Regeringen har valgt udelukkende for at tækkes Højre, vil svare til Forventningerne. Thi hvad opnaas der egentlig ved den Stilling, Flertallet vil indtage, nemlig at nægte disse to Lovforslag Overgang til 2den Behandling? Hensigten er at begrave dem, at fjerne dem fra Tingets Forhandlinger. Men det er kun det ene Forslag, som saaledes kan fjernes fra Tingets Forhandlinger. Forslaget om Bevillingerne til Fløjforterne kan ikke fjernes fra Forhandlingerne. Naar man nægter os dette Forslags Overgang til 2den Behandling og Udvalgsbehandling, ere vi tvungne til at holde Spørgsmaalet levende paa Finanslovforslaget. Det vil staa os frit for, og de

Herrer ville ikke kunne begrave det hverken i Aar, næste Aar, det følgende Aar eller det atter kommende Aar. Dette Spørgsmaal vil trods de Forsøg paa at kaste Jord paa det, som det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) har anbefalet, netop i Kraft af den Fremgangsmaade, som afviser en rolig og saglig Behandling af et sagligt Lovforslag, blive holdt levende som et politisk Spørgsmaal paa Finanslovforslaget. Om de Herrer ville opnaa noget ved den Fremgangsmaade, tvivler jeg i høj Grad paa. Derimod kunne de begrave det andet Forslag, saa at det ikke vender tilbage, det indrømmer jeg. I det Øjeblik de forkastede Lovforslaget om Ændring af Hærloven, have de begravet det Lovforslag for i Aar. Det kan ikke vise sig mere. De have erklæret, at Lovforslaget om at afskaffe disse 6 Dages Øvelser er ikke Overvejelse værd, og det er lykkedes dem at hindre en Overvejelse deraf, andet have de ikke opnaaet. At dette skulde være i Overensstemmelse med den Opfattelse, Befolkningen har af de Øvelser, her er Tale om, vil jeg i høj Grad betvivle.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Slen-gerik): Jeg skal til at begynde med takke Socialdemokratiets Ordfører for den Tilslutning, han paa sit Partis Vegne gav de af os fremsatte Lovforslag, og jeg vil med det samme sige til det ærede Medlem, at jeg lige saa fuldt som han kunde ønske, at Bestemmelsen om, at ogsaa ældre Aargange end den 16de kunne indkaldes, ikke fandtes i Hærloven. Jeg finder ogsaa, at det er en daarlig Bestemmelse. Jeg har tilladt mig at kritisere den her i Tinget for. Det er en af de Bestemmelser, der stille Befolkningen paa Sjælland og den lolland-falsterske Øgruppe udenfor de Regler, der ellers gælde med Hensyn til Værnepligten, og det er en uheldig Bestemmelse, for saa vidt som man ikke en Gang, naar man spørger Forsvarsministeren, kan faa noget at vide om, i hvor vid en Udstrækning den vil blive praktiseret, om der kan blive Tale om, hvorvidt dette Udtryk: ældre Aargange end den 16de, ogsaa omfatter den 24de og 26de Aargang. Naar mine Medforslagsstillere og jeg alligevel ikke have stillet Forslag om, at denne Bestemmelse skal gaa ud af Hærloven, ligger det i, at vi med vort Lovforslag ikke have haft til Hensigt at gribe forstyrrende ind i de vedtagne Militærloves Hovedtræk. Jeg indrømmer, at den nævnte Bestemmelse kan siges at høre til dem, som ere grundlæggende, hvad Militærordningen angaar, thi hvis denne Bestemmelse ikke fandtes, vilde man ikke være i Stand til at skaffe sig